

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA
mint felülvizsgálati bíróság

CSONGRÁD MEGYEI BÍRÓSÁG SZEGED	
Érk.:	2011 JUN. 20
Példány: _____	Mell.: _____
Az ügyiratsz.: 2.G.40.079/2007	50

Pfv.VIII.21.493/2010/10.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. [REDACTED] ügyvéd (1172 Budapest, [REDACTED]) által képviselt Nimfea Természetvédelmi Egyesület (5420 Túrkeve, Erdőszél utca 1.) felperesnek a dr. [REDACTED] ügyvéd (6720 Szeged, [REDACTED]) által képviselt Kőrösladányi Vadásztársaság (5516 Kőrösladány, I. kerület 5.) I. r. és a dr. [REDACTED] ügyvéd (6722 Szeged, [REDACTED]) által képviselt Délalföldi Erdészeti Zrt. (6721 Szeged, Zsótér utca 4/B.) II. r. alperes ellen természetkárosítástól eltiltás iránt a Csongrád Megyei Bíróság előtt 2.G.40.079/2007. számon megindított, és a Szegedi Ítéltábla 2010. június 14-én Gf.III.30.210/2010/6. számon hozott jogerős ítéletével befejezett perében a felperes 17. sorszámú felülvizsgálati kérelme folytán a 2011. május 19. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta és kihirdette az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II.r. alperesnek 15.000 (Tizenötezer) forint az ÁFA-t is magában foglaló felülvizsgálati perköltséget.

A felperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az állam, saját felülvizsgálati perköltségét a felperes maga viseli.

I n d o k o l á s :

Az I. és II. r. alperes 2005. június 24-én a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény (Vtv.) 22. § bekezdése alapján kérelmet terjesztett elő a vadászati hatósághoz vaddisznó vadaskert létesítésére az I. r. alperes által haszonbérelt, Kőrösladány és Szeghalom külterületén lévő

Pfv.VIII.21.493/2010/10.

vadászterületre. Az alperesek a hatósági eljárás során igazolták, hogy a tervezett létesítmény védett természeti területet nem érint. A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium 2005. augusztus 26-án kelt határozatával engedélyt adott a 418 hektár vadászterületen vadaskert létesítésére azzal, hogy a telepíthető és fenntartható vaddisznó törzsállomány létszáma 130 db lehet. A II. r. alperes 2005. évtől megkezdte a terület elkerítését. A felperesi természetvédelmi egyesület 2006. év elején észlelte a kivitelezési munkákat és különböző eljárásokat kezdeményezett miattuk. Ügyészi óvás folytán a Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Földművelésügyi Igazgatósága megállapította, hogy az engedélyező határozat jogszabálysértő volt, az időmúlás miatt azonban intézkedésre nem jogosult. A természetkárosítástól eltiltó környezetvédelmi hatósági határozatot a hatóság visszavonta, a természetkárosítás miatt indított büntetőeljárást a nyomozóhatóság megszüntette.

A felperes módosított keresetében kérte, hogy a bíróság az alpereseket egyetemlegesen kötelezze a természet veszélyeztetésének és a károsításának megszüntetésére, ezen belül a gazdasági tevékenység abbahagyására, a védett növények élőhelyeinek helyreállítására, újratelepítésére, illetve a vadaskert kerítésének az elbontására. Másodlagosan az alpereseket egyetemlegesen a Kőrösladány 0240/1. és 0243/14. hrsz-ú terület elkerítésére kérte kötelezni a védett növényfajok termőhelyének a védelmében.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alpereseknek egyenként 450.000,- forint perköltséget.

A peres felek által becsatolt bizonyítékok áttekintése után felhívta a felperes figyelmét a szakértői bizonyítás szükségességére, amit a felperes indítványozott is, majd a magas költségekre illetve a szakértő személyére tekintettel visszavont, és kérte, hogy a bíróság a rendelkezésére álló iratok és a büntetőügyben készült szakértői vélemény alapján döntsön. Az elsőfokú bíróság e bizonyítékok alapján arra következtetett, hogy amennyiben a kerítés létesítésekor történt is természetkárosítás, annak következményei később már nem jelentkeztek. A károsodott területeken a védett növények ismételten nagy számban megjelentek. Tehát nem észlelhető olyan mértékű bizonyított természetkárosítás, mely indokoltá tenné a felperes által kért jogkövetkezmények alkalmazását.

Pfv.VIII.21.493/2010/10.

A felperes a másodfokú eljárás során a kereset benyújtása óta eltelt idő alatt bekövetkezett változásokra hivatkozással a kereseti kérelmét módosította. Elsődlegesen annak megállapítását kérte, hogy a kerítés létesítésével az alperesek természetkárosítást okoztak, és kérte a vaddisznótartástól való eltiltást. E kérelmét a Kőrös-Maros Nemzeti Park Igazgatóságának állásfoglalására, valamint a BioAqua Pro Környezetvédelmi és Tanácsadó Kft. szakvéleményére alapította. Változatlanul fenntartotta másodlagos kereseti kérelmét a védettség alatt álló területek üzemeltetésből kivonása iránt Bögre András igazságügyi szakértő szakvéleménye alapján. Az elsőfokú ítélet megváltoztatását e módosított kereseti kérelmek alapján kérte.

A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. A környezetvédelemről szóló 1995. évi LIII. törvény (Kvt.) és a természetvédelemről szóló 1996. évi LIII. törvény (Tvt.) 65. §-a alapján arra utalt, hogy a felperes a másodfokú eljárásban módosított keresete szerint megállapításra irányuló kereseti kérelmet terjesztett elő, amire a Tvt. alapján nem volt jogosult és annak a Pp. 123. §-ában meghatározott feltételei sem álltak fenn. A másodlagos kereseti kérelem körében a Nemzeti Park Igazgatóság állásfoglalása, a büntetőeljárás során kirendelt BioAqua Kft. szakvéleményének és a Szent István Egyetem Vadvilág Megőrzési Intézet jelentése egybevetésével arra következtetett, hogy a felperes nem bizonyította az alperesek természetkárosító magatartását. Ugyanakkor a II. r. alperes által elkészítettetett biomonitoring vizsgálatok azt igazolták, hogy a területen tartott vadállománynak a védett növény-, és állatfajok állományaira nincs káros hatása, továbbá a kerítés megépítésével szükségszerűen felmerült bolygatás után a helyszín természetes rendje helyreállt.

A másodfokú bíróság azzal is érvelt, hogy a 20/2001. (II.14.) Korm. rendelet szerint szükséges környezetvédelmi engedélyt a felpereseknek nem kellett beszerezniük, mert a vadaskert létesítése iránti hatósági eljárás időpontjában a perbeli terület nem állt védettség alatt. A védett növények megbolygatott tőállománya nem képviselt jelentős értéket, 2009-re a tőszámok inkább emelkedtek. Nem lehetett megállapítani - 2009-ben a nyílt kvadrátokat a bekerített kvadrátokkal összehasonlítva sem - olyan különbségeket, amelyek az alperesek természetkárosító magatartását támasztanák alá. A másodfokú bíróság nem találta igazoltnak [REDACTED] szakértői véleménye

Pfv.VIII.21.493/2010/10.

alapján a két védett földrészletre az alperesek gazdálkodástól való eltiltására irányuló kérelmet. A bíróság megítélése szerint a szakértő jogkérdésben nyilvánított véleményt, és olyan tényállást állapított meg, amely ellentétes az ismert tényekkel, a hatósági álláspontokkal és határozatokkal.

A perköltségre vonatkozó rendelkezéseket támadó fellebbezési indokokkal szemben a másodfokú bíróság arra utalt, hogy a felperes jelölte meg a pertárgy értékét (100.000.000,- forint fölötti összegben), amivel a megállapított elsőfokú perköltség a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet rendelkezéseit is figyelembevéve arányban állt.

A jogerős ítélet ellen előterjesztett felülvizsgálati kérelmében a felperes a jogerős ítélet megalapozatlanságát állította összességében annak alapján, hogy a bíróság figyelmen kívül hagyta [REDACTED] szakértői véleményének azt a ténybeli következtetését, hogy az alperesek mulasztása (a nagyobb terhelés megvalósítása miatt) a vadaskertben környezetveszélyeztetést és lokális környezetkárosítást okozott és tartott fenn. A kerítés létesítése és fenntartása, a karbantartási munkák bizonyítottan a védett növényzetet károsították, ami ellentétes a Tvt. 16. § (2) bekezdésének rendelkezésével. A felperes sérelmezte, hogy a bíróság figyelmen kívül hagyta az európai uniós törvénykezést és jogalkalmazást is.

Előadta, hogy a bíróság az egyéb bizonyítékok, így a bírságot ellenében, a II. r. alperes által beszerzett szakértői vélemény alapján egyoldalúan vont le következtetést a védett növény-, és állatállomány károsodásának a hiányára. A másodfokú bíróság a kereset elbírálása szempontjából irreleváns állításokat értékelt. Figyelmen kívül hagyta [REDACTED] objektív igazságügyi szakértői véleményét, amire a felperes a Pp. 235. § (1) bekezdése alapján jogszerűen hivatkozott. A bíróság döntése során figyelmen kívül hagyta az anyagi jogi jogszabályokat, a Tvt. 11. § (1) bekezdésének 42. (1) bekezdésének, 43. § (1) bekezdésének a rendelkezéseit is, melyek alapján az alperesekkel szemben akár általános kártérítés is kiszabható. Az alpereseket a természeti értékeket veszélyeztető magatartástól el kellett volna tiltani. Az alperesek által okozott természetkárosítás egy része a kereset benyújtásának időpontjával történő helytadás esetén megelőzhető lett volna (Tvt. 65. § (2) bekezdés).

Pfv.VIII.21.493/2010/10.

A felperes fenntartotta az elsőfokú perköltség eltúlzott mértékével kapcsolatos álláspontját, előadva, hogy a keresete által érintett pertárgyérték pénzben nem kifejezhető. Az ügyvédi munkadíj a jogszabályi mértékkel és a végzett ügyvédi tevékenységgel sem áll arányban.

Az I.r. alperesek felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

A II.r. alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában fenntartására irányult az ítélet helyes indokai alapján.

Előadta, hogy gazdálkodása nem károsítja vagy veszélyezteti a természeti értékeket, amit az is igazol, hogy a vadaskert környezetvédelmi működési engedélyt kapott, továbbá a Szakigazgatási Hivatal oktatási és kutatási célból a vadaskertet különleges rendeltetésűnek nyilvánította. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság a bizonyítékokat, azok között [REDACTED] szakvéleményét helyesen mérlegelte és okszerűen következtetett arra, hogy a Tvt. 42-43.§-ában és 16.§ (2) bekezdésében meghatározott természetvédelmi érdekeket a gazdálkodása nem sértette és nem veszélyeztette. Egyetértett a másodfokú ítéletnek az elsőfokú perköltség mértékével kapcsolatban kifejtett indokaival is.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felülvizsgálati tárgyaláson a felperes már nem vitatta, hogy a másodfokú bíróság a másodfokú eljárásban bejelentett, az ügynevezett elsődleges kereseti kérelmének megváltoztatását helyesen értelmezte úgy, hogy a felperes e kereseti kérelmével már csak a kerítés létesítésével okozott természetkárosítás megállapítását kérte.

A felperes keresetindítási jogát, a felperes legitimációjának terjedelmét a Tvt. 65.§ (2) bekezdés határozza meg. Eszerint a felperesi természetvédelmi célú egyesület a védett természeti érték, terület károsítója, veszélyeztetője ellen indított perben a bíróságtól azt kérheti, hogy a veszélyeztetőt, károsítót tiltsa el a jogsértő magatartástól, illetve kötelezze a kár megelőzéséhez szükséges intézkedések megtételére. A törvény rendelkezéséből következően a felperes megállapításra irányuló kereset indítására nincs feljogosítva, ezért a Pp. 247.§ (1) bekezdés alapján keresetét ezzel a tartalommal nem is változtathatta meg.

Pfv.VIII.21.493/2010/10.

Az úgynevezett másodlagos kereseti kérelem körében a bíróság a bizonyítékok mérlegelésével megalapozott döntést hozott.

A perben igazságügyi szakértő kirendelésére az elsőfokú bíróság erre irányuló felhívása ellenére nem került sor. A peres felek igazságügyi szakértői véleménynek nem, de a feleknek a per tárgyára vonatkozó szakmai véleményét tartalmazó egyéb szakvélemények benyújtására sor került. A másodfokú bíróság [REDACTED] másodfokú eljárásban becsatolt, más ügyben készült szakvéleményét a tárgyalás anyagává tette ugyanúgy, ahogy az alperesek által becsatolt hatástanulmányt is. E bizonyítékokat az elsőfokú eljárásban már becsatolt és értékelt bizonyítékokkal együttesen mérlegelve következtetett arra, hogy az alperesek gazdálkodásának a megjelölt helyrajzi számú területeken kért korlátozását, a területek elkerítését természetvédelmi okok nem indokolják. Ezért az alperesek e magatartásra kötelezésére irányuló kereseti kérelem nem alapos. A másodfokú bíróság a [REDACTED]-féle szakvélemény szakértői kompetenciába nem tartozó megállapításait ugyan kifogásolta és figyelmen kívül is hagyta, ugyanakkor a másodlagos kereset elbírálása körében kifejtett szakmai megállapításait és következtetéseit érdemben elbírálta, az azzal ellentétes szakmai véleményekkel egybevetette és ennek eredményeként okszerű következtetést vont le a másodlagos kereset megalapozatlanságára vonatkozóan. A mérlegelési tevékenységéről és annak eredményéről ítéletében a Pp. 221.§ (1) bekezdésének megfelelően számot adott. Ebből következően a mérlegelési hibát nem tartalmazó jogerős ítélet a bizonyítékok felülmérlegelését kérő felülvizsgálati kérelemmel nem volt eredményesen támadható.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelem indokaitól eltérően nem találta az elsőfokú perköltséggel kapcsolatos, illetve az azt helybenhagyó másodfokú ítéleti rendelkezést sem jogszabálysértőnek. A felperes a keresetét valóban 100 millió forintot meghaladó perérték megjelölésével indította meg, amit sem az alperesek, sem a bíróság nem vitatott [Pp. 26.§]. E magas perértékre tekintettel a bíróság arányos perköltséget állapított meg. A Legfelsőbb Bíróság a másodfokú bíróság e körben kifejtett indokaival teljes mértékben egyetértett.

Pfv.VIII.21.493/2010/10.

Az ismertetett indokoknak megfelelően a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdés alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati kérelem eredménytelensége folytán kötelezte a felperest a II.r. alperes felülvizsgálati jogi képviseleti díjának megfelelő felülvizsgálati perköltség megfizetésére és saját perköltsége viselésére.

A felperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2011. május 19.

dr. [REDACTED] tanácselnök, előadó bíró s.k., dr. [REDACTED]
[REDACTED] bíró s.k., dr. [REDACTED] bíró s.k.

[REDACTED]

a kiadmány hitelül:

[REDACTED]
bíróági ügyintéző

